

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 29.3.2007
COM(2007) 147 final

RAPORTUL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

privind aplicarea sistemului de eco-condiționalitate

(conform articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori)

RAPORTUL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

privind aplicarea sistemului de eco-condiționalitate

(conform articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori)

1. INTRODUCERE

Sistemul de eco-condiționalitate reprezintă o componentă majoră a reformei politicii agricole comune din 2003 (PAC). Eco-condiționalitatea **crează o legătură** între plata integrală a ajutorului și respectarea anumitor norme referitoare la terenurile arabile, la producția și la activitatea agricolă în domenii precum mediul, sănătatea publică, sănătatea animalelor și plantelor, bunăstarea animalelor, precum și bunele condiții agricole și de mediu. Legătura este exprimată în termeni concreți prin posibilitatea reducerii depline sau parțiale a anumitor plăți UE pentru agricultură, în eventualitatea în care normele nu sunt respectate. Reducerile se stabilesc pe baza gravității, a amplitudinii, a persistenței, a repetării și a caracterului deliberat al nerespectării obligațiilor.

Eco-condiționalitatea are **două obiective**. Primul constă în contribuția la dezvoltarea agriculturii durabile. Aceasta este obținută prin respectarea de către agricultor a normelor referitoare la aspectele relevante ale eco-condiționalității. Cel de-al doilea obiectiv constă în a asigura o mai mare compatibilitate a PAC cu așteptările societății în general. Există o opinie generală, conform căreia plățile pentru agricultură nu ar trebui să se mai acorde agricultorilor care nu respectă normele de bază în anumite domenii importante ale politicii publice. Comisia este convinsă că realizarea acestor două obiective va asigura viitorul PAC.

În prezent, statele membre trebuie să aplice acest sistem pentru toate plățile directe - decuplate sau cuplate - în conformitate cu primul pilon al PAC¹. De asemenea, statele membre trebuie să aplice acest sistem în cazul a opt măsuri incluse în sfera de aplicare a celui de-al doilea pilon al PAC².

Faza de început a adus în discuție o mulțime de aspecte, iar sensibilitatea acestui subiect reprezintă un indiciu în sine al faptului că sistemul de eco-condiționalitate nu este doar o chestiune de prezentare. Aceasta trebuie considerată o dezvoltare pozitivă, deoarece sistemul de eco-condiționalitate ar trebui să aibă drept rezultat îmbunătățirea caracterului durabil al PAC și a nivelului de sprijin public acordat acestei politici. Prin urmare, nu se pune problema unei moderări a acestui concept. În schimb, în beneficiul tuturor, ar trebui depuse toate eforturile necesare în vederea unei mai bune acceptări a acestuia de către toate părțile interesate.

¹ A se vedea anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului.

² A se vedea articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului.

Este foarte important să percepem lucrurile din perspectiva agricultorilor, deoarece ei reprezintă nucleul sistemului, iar acceptarea de către aceștia a sistemului de eco-condiționalitate este esențială pentru succesul acestuia. Condiționalitatea poate, într-adevăr, să reprezinte o provocare, deoarece se dovedește deseori a fi un set voluminos de norme, puse în aplicare anterior în mod independent, dar care sunt în prezent condensate într-o singură listă referitoare la diverse domenii, precum mediul, sănătatea publică, sănătatea și bunăstarea animalelor. O altă preocupare o reprezintă elementul crucial, și anume posibilitatea plăților reduse.

Și pentru administrațiile naționale introducerea eco-condiționalității a fost o provocare. În special, acestea trebuiau să definească în detaliu și să comunice agricultorilor într-un mod inteligibil cerințele și standardele care trebuiau îndeplinite pentru crearea sistemului de gestionare, de control și de reducere și pentru asigurarea bunei coordonări a părților implicate.

Este important să se facă deosebirea între problemele generate de cadrul comunitar și cele legate de punerea în aplicare la nivel național a acestui cadru. În această privință, ar trebui precizat faptul că subsidiaritatea este unul din principiile de bază ale eco-condiționalității. Cadrul UE prevede ca cerințele și standardele să se refere la riscurile și constrângerile locale, ceea ce înseamnă că acestea sunt diferite în funcție de state membre sau regiuni. De asemenea, cadrul UE încurajează utilizarea pe scară largă a sistemelor de gestionare naționale pre-existente, ceea ce înseamnă că și modul de organizare a sistemelor de control variază între statele membre. Cu toate acestea, există în același timp nevoia de asigurare a unor condiții de egalitate cu privire la eco-condiționalitate pentru agricultorii din cadrul UE. Acest lucru este asigurat prin intermediul unui cadru comun care trebuie să rămână obligatoriu, în ceea ce privește atât definirea cerințelor și a standardelor pe care agricultorii trebuie să le îndeplinească, cât și sistemul de gestionare, control și reducere. Una dintre cele mai importante provocări cu care se confruntă sistemul este atingerea echilibrului adecvat între un cadru UE comun, pe de o parte, și situațiile specifice locale, pe de altă parte.

Comisia cunoaște punctele sensibile ale celor implicați, iar prezentul raport va încerca să se concentreze, în consecință, asupra propunerii unor soluții imediate pentru problemele identificate până în prezent. Comisia finanțează un număr de studii cu privire la punerea în aplicare a eco-condiționalității de către statele membre. Aceste studii se află în curs de derulare, fără a fi fost stabilită deocamdată o concluzie finală. Este, așadar, prea devreme pentru a observa schimbările intervenite în domeniul eco-condiționalității, dar acest aspect va fi abordat în contextul „controalelor privind sănătatea”.

2. ECO-CONDIȚIONALITATEA DEFINITĂ LA NIVELUL UE

Domeniul eco-condiționalității (normele pe care trebuie să le respecte agricultorul) include două componente: „cerințe de reglementare în materie de gestionare (CRMG) și „bune condiții agricole și de mediu” (BCAM). BCAM includ două tipuri de elemente: respectarea de către agricultori a unui număr de standarde referitoare la patru aspecte și obligația care le revine statelor membre de a menține proporția terenurilor agricole utilizate ca pășuni permanente.

- Introducerea CRMG în contextul aplicării eco-condiționalității nu creează noi obligații pentru agricultori, deoarece legislația în cauză și normele de aplicare a acesteia au existat pentru o anumită perioadă independent, iar reducerile prevăzute de eco-condiționalitate se aplică fără a aduce atingere sistemului independent de penalizări stabilit de legislația specifică. Cu toate acestea, poate contribui semnificativ la o mai bună punere în aplicare a prezentei legislații, în special prin creșterea gradului de conștientizare în rândul agricultorilor. 14 din cele 18 acte comunitare enumerate ca CRMG sunt directive și, prin însăși natura lor, lasă la latitudinea statelor membre alegerea mijloacelor de aplicare pentru obținerea obiectivelor prezentate. Într-o oarecare măsură, acest lucru influențează și punerea în aplicare a acestora prin eco-condiționalitate.
- În momentul intrării în vigoare a principiului eco-condiționalității, standardele BCAM ca atare erau noi, cel puțin pentru agricultorii care, până în acel moment, nu fuseseră nevoiți să aplice bunele practici agricole, în calitate de beneficiari ai măsurilor agro-ecologice pentru dezvoltare rurală sau ai plăților pentru zone mai puțin favorizate. Statele membre trebuie să definească cerințele minime pentru toate standardele, pe baza unui cadru prevăzut în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului, excepție făcând cerințele care nu sunt relevante în context național. Dintr-un studiu efectuat în statele membre, serviciile Comisiei cunosc bine anumite probleme existente cu privire la definirea și gradul de aplicare a cerințelor minime de către statele membre. Aceste probleme vor fi dezbătute cu statele membre și va fi necesară găsirea de soluții.

3. OBSERVAȚII PRIVIND APLICAREA SISTEMULUI DE ECO-CONDIȚIONALITATE

3.1. Rezumat al datelor privind aplicarea sistemului

Caracterul activ al discuțiilor privind eco-condiționalitatea nu este singura indicație conform căreia, în ciuda constrângerilor mai sus menționate, sistemul este, de fapt, pus în aplicare la fața locului. De asemenea, Comisia a primit confirmări privind aceasta, sub forma datelor referitoare la mijloacele de control și de reducere furnizate de 23 de state membre. Aceste date (pentru anul 2005) pot fi sintetizate după cum urmează:

- au fost efectuate controale la fața locului (în total 240 898) în ceea ce privește un procent de 4,92% din agricultorii afectați de eco-condiționalitate. Procentul statelor membre care aplică toate normele de eco-condiționalitate (4,4%) derivă din procentul de control specific pentru identificarea și înregistrarea bovinelor (5 sau 10% din exploatații). Procentul pentru statele membre acoperite de regimul de plată unică pe suprafață (RPUS) (5,7%), care aplică doar BCAM, derivă din faptul că, în majoritatea statelor membre, s-au efectuat controale comune pentru eco-condiționalitate și condiții de eligibilitate;
- s-au aplicat reduceri unui procent de 11,9% din agricultorii supuși controalelor la fața locului: procentul este mai mare pentru statele membre care aplică toate normele de eco-condiționalitate (16,4%) față de celelalte state membre (6,1%), întrucât acestea din urmă trebuiau să verifice numai respectarea normelor BCAM. Pe teritoriul UE, se estimează ca totalul reducerilor aplicate se ridică la suma de 9,84 milioane €;

- în statele membre care aplică toate normele de eco-condiționalitate³, majoritatea cazurilor (71%) de nerespectare a obligațiilor detectate s-au referit la identificarea și înregistrarea bovinelor, iar celelalte cazuri priveau normele BCAM (13%) și directiva cu privire la nitrați (10%).
- majoritatea reducerilor (în medie 68% - până la 98% în unele state membre) au fost aplicate la nivelul minim de 1% din plățile directe. Un procent de 14% a fost aplicat la nivelul de 3% și un procent de 12% la nivelul de 5%.

3.2. Chestiuni puse în discuție de statele membre

La începutul anului 2006, serviciile Comisiei și statele membre au efectuat un schimb de opinii cu privire la eco-condiționalitate (pe baza unui chestionar referitor la acest subiect) în cadrul Comitetului de gestionare a plăților directe. Statele membre au prezentat problemele apărute în primul an de punere în aplicare, care pot fi rezumate după cum urmează:

- **Generalități** În general, gestionarea sistemului s-a resimțit ca fiind complicată. Era dificil de determinat elementele practice pe care agricultorii trebuiau să le respecte și care trebuiau, prin urmare, să fie controlate. Nu întotdeauna a fost ușor să se comunice noile norme agricultorilor. În plus, lipseau informațiile prealabile.
- **Impactul în rândul agricultorilor.** Conștientizarea agricultorilor a fost anevoioasă, datorită volumului mare și naturii tehnice a informațiilor privind eco-condiționalitatea. Agricultorii se confruntau uneori cu noi obligații. Aveau impresia că se confruntau cu pericolul unei „duble sancțiuni”: o sancțiune în temeiul eco-condiționalității, iar cealaltă în temeiul legislației specifice.
- **Organizarea sistemului.** Uneori era dificilă excluderea contradicțiilor dintre folosirea sistemelor de gestionare și control existente și dispozițiile legale ale UE. Din hotărârile luate de statele membre cu privire la organizarea controalelor au apărut constrângeri și probleme specifice, cum ar fi existența unui număr prea mare sau prea mic de autorități competente de control.
- **Eșantionarea și rata de control.** Populația care a făcut obiectul controalelor a fost cunoscută prea târziu pentru a se putea realiza verificarea anumitor cerințe. S-a sugerat specificarea unor norme pentru o posibilă selecție aleatorie. În anumite cazuri, rata de control putea fi mai ridicată (aceleași eșantioane de populație acoperite de mai multe autorități, cu un procent de 1% fiecare, rate de control specifice care să se aplice de exemplu bovinelor etc.). Mai ales ratele de control specifice aplicate în conformitate cu legislația sectorială puteau ridica probleme organizatorice.
- **Controalele la fața locului și raportarea.** Normele nu au fost destul de clare cu privire la timpul corespunzător pentru efectuarea controalelor la fața locului, precum și cu privire la ceea ce trebuia verificat în timpul vizitei și la numărul de vizite necesare. Controalele au fost considerate lungi, în special dacă ferma era împărțită pe mai multe zone și implica participarea agricultorului. Unele cerințe erau dificil de verificat. Rapoartele de control erau prea lungi și nu întotdeauna ușor de înțeles.

³ Pentru a nu denatura cifrele, acest procent nu include statele membre care aplică doar normele BCAM.

- **Calcularea reducerilor.** Numărul și gama largă a cerințelor au denotat faptul că era dificilă calcularea reducerilor și înțelegerea acestora de către agricultori. Noțiunile „gravitate”, „amploare”, „persistență”, „repetare” și, mai presus de toate, „nerespectare deliberată” erau greu de definit. S-a considerat, de asemenea, faptul că „repetarea” se aplica sistematic. Au existat riscuri de discrepantă între statele membre. De fapt, a existat o marjă de acțiune restrânsă pentru absolvirea de la reduceri a agricultorilor care comiteau cazuri minore de nerespectare a obligațiilor, ceea ce îi făcea pe cei interesați mai puțin receptivi la sistem.

3.3. Evaluări inițiale ale auditurilor efectuate de către Comisie

În 2005 și 2006, serviciile Comisiei au efectuat 13 audituri privind punerea în aplicare a eco-condiționalității de către zece state membre. Principalele constatări sunt următoarele:

- **Informații furnizate către agricultori.** Informațiile au fost furnizate agricultorilor prin intermediul broșurilor, al materialului de pe internet și al reuniunilor de formare. Chestiunile puse în discuție au inclus obligațiile în materie de eco-condiționalitate, controalele și calcularea reducerilor (informarea asupra acestui din urmă aspect a fost uneori destul de generală). Uneori, aceste informații au fost furnizate prea târziu.
- **Desemnarea autorităților de control competente.** Câteva state membre au desemnat agenția plătitoare drept unica autoritate de control competentă (ACC) în materie de eco-condiționalitate. În celelalte cazuri, agenția plătitoare îndeplinește de obicei un rol de coordonare. Implicarea unor organisme de control specializate asigură un nivel înalt de expertiză, dar ridică probleme de coordonare. De asemenea, s-a constatat că ACC-urile delegă uneori controalele la fața locului altor organisme (publice sau private).
- **Selectarea eșantioanelor de control și analiza riscurilor.** Au apărut dificultăți în situațiile în care populația acoperită de către ACC este prea puțin numeroasă pentru a permite efectuarea unei analize de risc adecvate și, de asemenea, în situațiile în care ACC este responsabilă de verificarea respectării multor cerințe. În multe cazuri, se utilizează puține criterii de risc specifice, chiar dacă informația este disponibilă. În cele din urmă, existența unor rate de control diferite în materie de eco-condiționalitate a determinat anumite dificultăți.
- **Elementele controalelor la fața locului și ale rapoartelor.** Principalele dificultăți în ceea ce privește controalele au fost constatate pentru CRMG 2 (ape subterane), CRMG 1 și CRMG 5 (păsări sălbatice și habitat), CRMG 4 (nitrați), și CRMG 6 și CRMG 8a (identificarea și înregistrarea animalelor) pentru ovine, caprine și porcine. S-au constatat probleme în ceea ce privește armonizarea rapoartelor, descrierea naturii și a dimensiunii controalelor întreprinse și evaluarea cazurilor de nerespectare a obligațiilor detectate.
- **Aplicarea reducerilor.** Unele state membre au stabilit deja niveluri de reduceri, ceea ce nu mai lasă loc pentru evaluarea autorității de control, în timp ce alte state membre furnizează doar orientări pentru calcularea reducerilor. Este puțin probabil ca vreunul dintre aceste bareme să rezulte vreodată într-o reducere de mai mult de 1%. De asemenea, în multe din statele membre vizitate, cazurile minore de nerespectare a obligațiilor sunt scutite de la reducere. În cele din urmă, cazurile de nerespectare a obligațiilor detectate în afara eșantionului de control de 1% nu sunt întotdeauna analizate.

Aceste constatări vor fi evaluate în cadrul procedurii de închidere a conturilor pentru cheltuielile FEAGA.

4. ÎMBUNĂTĂȚIRI ADUSE SISTEMULUI

4.1. Dezvoltarea și simplificarea sistemului de gestionare, de control și de reducere

Pe baza informațiilor prezentate mai sus au fost identificate probleme referitoare la sistemul de gestionare, de control și de reducere. Serviciile Comisiei au luat deja inițiative pentru a ajuta statele membre să pună în aplicare eco-condiționalitatea și, din 2005, au fost emise șapte documente orientative. De asemenea, acestea au organizat schimburi pentru a permite statelor membre să împartă „cele mai bune practici” și să își compare experiențele de punere în aplicare a eco-condiționalității. Comisia va continua să stimuleze asemenea discuții, mai ales în ceea ce privește:

- posibilitatea efectuării de controale în punctele de blocaje, cum ar fi cele din cadrul fabricilor de produse lactate sau al abatoarelor, ceea ce ar putea permite facilitarea controalelor în interiorul fermelor
- sistemele de reducere (de exemplu aplicarea unor sisteme de puncte),
- informațiile furnizate agricultorilor,
- faptul că anumiți agricultori se confruntă cu un risc de reducere mai mare decât alții.

Comisia este pregătită să întreprindă acțiuni fără întârziere în vederea abordării chestiunilor restante, care pot fi soluționate la nivelul UE. În acest sens, următoarele chestiuni vor fi puse în discuție la nivelul Consiliului sau al Comisiei.

4.1.1. Toleranța pentru cazurile minore de nerespectare a obligațiilor, noua regulă de minimis

Se poate întâmpla ca, în anumite situații, cazurile de nerespectare a obligațiilor constatate în timpul controalelor să nu justifice o reducere în temeiul principiului de eco-condiționalitate⁴. Cu toate acestea, normele actuale nu prevăd în mod explicit nicio marjă de limitare pentru tratamentul acestor încălcări minore. În conformitate cu principiul proporționalității, ar trebui să li se permită statelor membre să nu urmărească situațiile de nerespectare a obligațiilor care nu declanșează aplicarea reducerii de 3% prevăzute în caz de neglijență, care, în anumite cazuri, poate fi redusă la 1%. Cu toate acestea, în aceste cazuri, ar trebui trimisă agricultorului o scrisoare de avertizare care să precizeze faptul că este necesară luarea unor măsuri de remediere. Aceste cazuri vor fi urmărite și luate în considerare în eventualitatea unei repetări a nerespectării obligațiilor. Pentru stabilirea unei marje de toleranță în scopul punerii în aplicare a unor astfel de scutiri, poate fi studiată oportunitatea unei generalizări a sistemului de puncte, care se aplică deja în câteva state membre.

Aplicarea reducerilor la valori inițiale foarte scăzute poate fi considerată drept nejustificată și complicată pentru administrație. De aceea, ar trebui stabilită o regulă *de minimis* care să permită o scutire de la aplicarea, în temeiul eco-condiționalității, a reducerilor care se situează sub un prag de aproximativ 50 €. Aceasta ar scuti de la aplicarea reducerilor imediate de 1% agricultorii care primesc mai puțin de 5 000 €. Cu toate acestea, trimiterea unei scrisori de avertizare și urmărirea menționată anterior ar trebui să se aplice și în aceste cazuri.

⁴ De exemplu, animalele domestice trebuie identificate în conformitate cu normele comunitare în materie de sănătate animală. Pierderea unei crotalii sau a unui pașaport pentru bovine nu prevede o sancțiune automată, cu condiția ca animalele să continue să fie identificate prin alte elemente (o a doua crotalie sau un registru al exploatației). În aceste cazuri, autoritățile naționale ar putea să nu considere acest lucru drept nerespectare a obligațiilor, pasibilă de reduceri conform principiului de eco-condiționalitate.

În ambele situații, acțiunile de remediere trebuie urmărite în afara eșantionului de control obișnuit de 1%, fără ca acest lucru să determine, cu toate acestea, introducerea unui nou nivel de control.

Aplicarea acestor norme nu ar aduce atingere impunerii sancțiunilor prevăzute în temeiul legislației specifice.

4.1.2. Armonizarea ratelor de control

În situațiile în care legislația specifică anumitor sectoare stabilește o rată de control minimă, aceasta trebuie aplicată în locul ratei minime de 1% stabilite pentru eco-condiționalitate. După cum menționează anumite state membre, existența unor rate de control diferite ar putea să îngreuneze organizarea controalelor privind eco-condiționalitatea. Comisia intenționează să introducă într-un regulament relevant o singură rată de control, de minim 1%, pentru controalele la fața locului privind eco-condiționalitatea. Cu toate acestea, va trebui ca toate situațiile de nerespectare a obligațiilor, descoperite în cursul controalelor la fața locului efectuate în conformitate cu legislația sectorială, să fie raportate și urmărite în cadrul controalelor privind eco-condiționalitatea. Acest rată de control de minim 1% nu aduce atingere controalelor de urmărire efectuate în contextul toleranței pentru cazuri minore de nerespectare a obligațiilor și a regulii *de minimis*.

În baza legislației actuale a Comisiei, în cazul în care controalele la fața locului indică un grad semnificativ de nerespectare a obligațiilor, numărul acestui tip de controale va crește în perioada de control următoare. Aceste controale de urmărire se referă la toate cerințele și standardele pentru care este responsabilă autoritatea competentă de control, și, în funcție de structura administrativă a statelor membre, rata de control crescută poate fi aplicată anumitor domenii ale eco-condiționalității. Cu toate acestea, ar fi preferabilă concentrarea creșterii controalelor doar pe domeniul de risc. Comisia intenționează, prin urmare, să schimbe normele, astfel încât creșterea ratei de control să fie limitată la domeniul specific în care a fost constatat un grad ridicat de nerespectare a obligațiilor.

4.1.3. Înștiințare prealabilă cu privire la controalele la fața locului

În legislația actuală nu există nicio prevedere referitoare la înștiințarea în prealabil cu privire la controalele la fața locului efectuate în contextul eco-condiționalității. Cu toate acestea, atunci când sunt întreprinse controale comune privind eligibilitatea și eco-condiționalitatea, principiul controalelor neanunțate în materie de eligibilitate a plasat o constrângere *de facto* asupra controalelor privind cel de-al doilea principiu. Flexibilizarea acestei restricții pentru controalele privind eligibilitatea pentru ajutoarele la „suprafață” ar îmbunătăți coordonarea controalelor, fără a le periclita eficiența. De aceea, în ceea ce privește RPU, RPUS și eco-condiționalitatea (inclusiv cele 8 măsuri de dezvoltare rurală), Comisia va crea posibilitatea notificării controalelor cu până la 14 zile în avans, cu condiția ca scopul controalelor să nu fie compromis. Pe viitor va fi examinată posibilitatea aplicării acestei norme și în cadrul altor sisteme. Cu toate acestea, controalele privind identificarea și înregistrarea animalelor (pentru eligibilitate sau pentru eco-condiționalitate), precum și cele de verificare a conformității cu prevederile privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor vor rămâne, în principiu, neanunțate datorită cerințelor obligatorii ale legislației UE.

4.1.4. Calendarul și elementele controalelor la fața locului și ale rapoartelor

În legislația actuală nu este stabilit calendarul controalelor la fața locului, acest lucru declanșând o serie de întrebări din partea statelor membre. Comisia prevede clarificarea normelor pentru a preciza faptul că autoritățile naționale trebuie să identifice perioadele din an în timpul cărora sunt verificate majoritatea obligațiilor sau cele mai reprezentative dintre acestea. Majoritatea controalelor vor fi efectuate în cursul acestei perioade. Celelalte obligații vor fi verificate în cadrul eșantionului minim obișnuit de 1%, în diferite perioade din an.

În plus, Comisia prevede realizarea schimbărilor necesare pentru a permite efectuarea controalelor la fața locului (cum ar fi controalele privind eligibilitatea) doar pentru jumătate din parcele, și nu pentru toată exploatarea.

În cele din urmă, trebuie clarificate normele, astfel încât să existe certitudinea că agricultorul primește raportul de control după cel târziu trei luni de la efectuarea controalelor.

4.1.5. Selectarea îmbunătățită a eșantionului de control

Legislația actuală privind controalele la fața locului nu permite selectarea exploatațiilor în mod parțial aleatoriu. Deoarece eșantionarea aleatorie s-a dovedit folositoare în contextul controalelor pentru eligibilitate, Comisia intenționează să modifice normele pentru a include un element aleatoriu și în metoda de eșantionare aplicabilă pentru eco-condiționalitate.

4.1.6. Informații optimizate pentru agricultori

Este esențial ca agricultorii să fie informați corespunzător cu privire la cerințele specifice concrete pe care trebuie să le respecte în domeniul eco-condiționalității. Comisia intenționează să clarifice normele actuale cu privire la informațiile pe care statele membre sunt obligate să le furnizeze agriculturilor.

4.1.7. Calendarul de punere în aplicare a cerințelor noi sau modificate în conformitate cu prezentul domeniu de aplicare a eco-condiționalității

Experiența a demonstrat că nu întotdeauna este ușor pentru agricultori să pună în aplicare noile cerințe introduse în domeniul eco-condiționalității. Acest aspect a fost luat în considerare în ceea ce privește cerințele actuale, pentru CRMG fiind prevăzută o durată de introducere progresivă de 3 ani. Comisia intenționează să mențină acest principiu de introducere progresivă prin stabilirea unui calendar realist pentru includerea oricăror cerințe noi sau modificate în domeniul eco-condiționalității.

4.2. Luarea în considerare a Sistemelor de consiliere agricolă

Până la 1 ianuarie 2007, statele membre trebuiau să constituie un sistem de consiliere agricolă (SCA), care să acopere cel puțin cerințele și standardele eco-condiționalității. Serviciile Comisiei consideră acest sistem de consiliere fundamental pentru creșterea gradului de acceptare a eco-condiționalității de către agricultori. Într-adevăr, numeroase probleme care au apărut în cursul perioadei de început sunt legate de dificultățile pe care le-au avut agricultorii în înțelegerea și punerea în aplicare a obligațiilor în materie de eco-condiționalitate. Deoarece este foarte probabil ca un agricultor cărui îi este oferită consiliere să înțeleagă și să își îndeplinească obligațiile în materie de eco-condiționalitate, participarea acestuia în cadrul SCA ar putea fi reprezentată un factor al analizei de risc. Comisia intenționează să clarifice normele în consecință.

4.3. Luarea în considerare a sistemelor de certificare pentru gestionarea eco-condiționalității

O serie de agricultori participă la ora actuală la sisteme de certificare a calității, care implică, de obicei, realizarea unui număr de audituri de către organismul de certificare. În anumite cazuri, controalele la fața locului efectuate în temeiul principiului eco-condiționalității sunt percepute de către agricultori ca o nouă obligație administrativă inutilă, deoarece acoperă aceleași aspecte ca anumite standarde deja certificate în cadrul unor sisteme private. Ar fi indicat să căutăm sinergiile dintre sistemele de certificare și controalele la fața locului efectuate în temeiul principiului eco-condiționalității, cu condiția ca sistemele de certificare să fie aprobate oficial și să acopere domenii relevante pentru eco-condiționalitate. Prin urmare, Comisia prevede să adapteze normele, în scopul de a permite autorităților competente să utilizeze date referitoare la agricultorii certificați pentru analiza de risc referitoare la selecția eșantionului de agricultori care urmează a fi verificați.

4.4. Simplificarea „regulii de zece luni”

Așa-numita „regulă de zece luni”, prevăzută la articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului, s-a dovedit a fi greu de gestionat de către statele membre, având un impact disproporționat pe piața funciară. Această regulă, care obligă agricultorul să păstreze la dispoziția sa timp de 10 luni parcelele declarate în scopul activării drepturilor la plată în cadrul regimului de plată unică (RPU), ridică o serie de probleme de gestionare. Va fi formulată o propunere pentru a rezolva această problemă în mod corespunzător, atât pentru RPU, cât și pentru RPUS. În plus, vor fi clarificate dispozițiile privind responsabilitatea cedentului în materie de eco-condiționalitate în cazurile în care terenurile sunt transferate în cursul anului.

4.5. Introducerea progresivă a CRMG pentru statele membre care aplică RPUS

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2012/2006 al Consiliului, statele membre care aplică RPUS vor trebui să pună în aplicare CRMG ca parte a eco-condiționalității începând din 2009. Experiența celorlalte state membre a demonstrat că o perioadă de introducere progresivă de 3 ani a facilitat stabilirea acestui element de eco-condiționalitate. Este prevăzută o propunere de aplicare a aceleiași perioade de 3 ani de introducere progresivă pentru statele membre care aplică RPUS – această perioadă ar începe în 2009 pentru toate statele membre, cu excepția Bulgariei și României, pentru care anul de început ar fi 2012.

5. CONCLUZII

Din perspectiva evaluării prezentate în acest raport, Comisia intenționează să ia următoarele măsuri în cursul anului 2007:

- a. să furnizeze informații suplimentare privind punerea în aplicare a eco-condiționalității de către statele membre;
- b. să prezinte Consiliului o propunere sau să înainteze Comitetului de gestionare pentru plăți directe proiecte de norme cu privire la:
 - prevederea unei introduceri progresive a CRMG pentru statele membre care aplică RPUS,
 - introducerea unor prevederi de simplificare a „regulii de zece luni”,
 - îmbunătățirea toleranței pentru cazurile minore de nerespectare a obligațiilor și introducerea unei noi reguli *de minimis*,
 - armonizarea ratelor de control,
 - introducerea notificării prealabile privind controalele la fața locului, în situațiile în care acest lucru este posibil,
 - clarificarea calendarului și a elementelor controalelor la fața locului și ale rapoartelor,
 - îmbunătățirea modului de selectare a eșantionului de control, în ceea ce privește, de asemenea, SCA și sistemele de certificare,
 - și la îmbunătățirea informațiilor furnizate agricultorilor.